

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Sacerdotes proscribuntur. n. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

PRÆFATIO.

rificem esse caput Ecclesiæ. Tum anno altero, Regis auctoritate, Sacrosancto Missæ Sacrificio, & consueta in Ecclesiis præcædi formâ aliolis, noua instituitur vulgari idiomate; Supprimuntur libri antiquorum rituum, tolluntur Christi Sanctorumque imagines, formatur aliud corpus Iuris Ecclesiastici, alij ritus Episcopus, reliquosq; Ecclesiæ Ministros initiandi, & conferendi Sacramenta.

VI. Videbatur his adminiculis Hæresis obrinuisse, cum defuncto Edwardo Maria Filia Catharinæ (quam & prolem ex ea susceptam Henricus repudiarat tanquam illegitimas) communi ordinum voto agnosciatur Regina. Hæc a matre Catholica Catholicis imbuta moribus, fidem ritusq; antiquos conatur restituere: Itaque antiquatis legibus ab Henrico & Edwardo dictis, quæ Religioni aduersabantur, summi Pontificis auctoritas, potestas Episcoporum, Cleri populique distinctio suis locis reponuntur. Felix conatus si operi corroborando dies non defuisset: Vno anno minus Edwardo vixit. Elizabetha vero, Filia Bolenæ, vix tribus mensibus post Mariam regnauerat, cum appellationem capitis Ecclesiæ Angli canæ, quæ Mulier, declinans, potestatem Capitis curauit sibi per ordines Regni confirmari, & Iuramento proposito stabiliri, dicta suprema Gubernatrix in spiritualibus æque ac in temporalibus: eo fine ut quibus auspicijs regnum, ijdem non in temporalia modo, ut cæteri regum, sed in spiritualia omnia potestatem adeptæ esse crederetur, utq; nihil siue politicæ, seu Ecclesiasticæ Auctoritatis cuiquam inesset, nisi in quem à Regina per patentes literas illa dimanaret.

VII. Idetiam conatu præcipuo agebatur, ut per vniuersum Regnum vulgaretur, prorsus nihil potestatis esse summo Pontifici in quenquam Regine subditum, quamdiu is intra Angliæ fines se contineret: Natæ enim ex Matrimonio per Pontificem reprobato persuadebatur, & ipsum Regnantem semper fore infensum tanquam illegitimum, & à nemine subditorum sperari posse certam indubitatamq; fidem qui Pontifici, hoc est, uti credebatur, inimicæ potestati non renuntiabat. Hinc anno quinto Regni edicitur mulctandus omnibus facultatibus & perpetuo carcere, quicumque verbo, aut scripto aut actione quapiam assereret Pontificis auctoritatem quam olim in Angliâ habuerat: Anno vero 13. & vigesimo tertio lesa Majestatis reus, qui rescriptum quoduis Pontificium obtinisset, siue ad lapsos Ecclesiæ Catholicæ restituendos, siue alia quapiam de causa; vel qui subditum Regine aliquem sedis Apostolicæ conciliasset.

VIII. Et quoniam Sacerdotes in Seminarijs transmarinis educati, atque ritè initiati, habebantur potestatis Pontificiæ præcipui assertores & ij maxime qui Societati Iesu nomen dederant, hi varijs ab initio agitati calumnijs & inquisitionibus, anno vigesimo septimo regni, nouo edicto proscribuntur; si non exularent, aut si semel exules redirent, aut si qui noui aduenerent, non aliâ conditione censendi quam Proditorum. Itaque annis quadraginta quibus ad clauum sedit Elizabetha, vix credi potest quantum effusum est innoxij sanguinis, quot questionibus exerciti, quanti is molestijs vexati sint omnium ordinum Catholici, dum summi Pontificis auctoritas ubique habetur

Maria res
stituit.

Elizabethæ
reassumit.

Anno 10
c. 1.

An. 5. c. 2.

Et profecti
bit Sacer-
tes.

Post hinc
notior.

suspecta, & innocentissima pietatis actus eius auctoritatis propagandæ nomine damnantur; neque Sacerdotes, zelo conseruandæ Religionis, abstinere Regno & ritibus Catholicis Usurpandis, neque summi infimiq; Catholici eorum aut consortium resugerent, aut carere &ellent auxilio.

**Iacobus no-
uo concep-
to Sacra-
mento co-
natur sta-
bilire.** IX. Iacobus Rex, cum Elizabethæ successisset, cautè agendum censuit nè ob Hæresim (in qua à puero educatus) apud Pontificem aut apud ceteros Principes offenderet, multam moderationem præ se ferens, tum foris per certos homines, tum per suos domi. At quando Anglerum, qui apud Elizabetham fuerant, consilijs alia omnia egerentur exarsit enim verò importunè quorundam Catholicorum in animi. seua illa, & omni euo dam-
nanda coniuratio, qua regem regniq; procures missò sub adibus comitorum puluere tormentario in altum tollendos duxerant, ut è rebus humanis momento omnes tollerent. Hinc nouarum legum in Catholicos, nouorumque Sacramentorum sumpta est occasio; atque imprimis agebantur ad abiurandam summo Pontifici potestatem, vel Regem ob Hæresim deponendi, vel cuius Subdito eius damnum quoduis intra regnum inferendi, vel ab ipso hoc iuramento quemquam absoluedi. Ac si malus nullus esse posset, nisi Pontifex conspiraret, aut tum demum regno tranquillitas pararetur, si Pontifici auctoritas demeretur.

**Quid sub
Carolo.** X. At sensit Carolus Iacobi Filius post annos circiter quadraginta, aliunde sibi parari malum, nec quemquam ægrius iugum ferre quam qui Pontificem pessime oderant. Is quæ potestate possidemis his annis in Angliæ Regnis eius Antecessores gloriabantur, nouas pro Religione sua leges, nouas ceremonias ad Catholicæ emulationem aut cudere aut tacitè introducere aggressus erat; Indignè id ferentes rigidi Calvinistæ (qui regnante Elizabetha aliquoties fuerant tumultuati, & Iacobum Scotiæ tunc Regem in angustia non semel compulerant) quasi manu facta in Carolum incurrunt; Vocari comitia postulant; Vocata ut nè dissoluantur extorquent, nisi ipsismet consentientibus; scilicet, iugulum sibi peti nolunt nisi præbeant. Inde alijs atque alijs confictis criminationibus aduersus Regni procures & molliores Calvinistas (apud quos species quedam manserat ordinis Ecclesiastici) cunctos paulatim submouit. Ex tum ordinum conuentu, Procures, Prælatique exulant. Plebs sola dominatur; Id cum iure nequeat, armis sublinendum decernit. Armis utrimque certatur, hinc Rege inde Populo procedente. Quatuor annis bellum tenuit, donec Regijs succumbentibus, Rex primum Captiuus, deinde Tyrannidis, Populo Iudice, postulatus, Capite plebitur. Cum quæreretur locus inferendo cadaveri, placuit Henrici octauæ Sepulchrum apud Vindesforiam ut quo loco is conditus fuerat qui primus Pontificis summi iura violaturus nomen Capitis Ecclesiæ Anglicanæ præsumperat, eodem conderetur is qui nulla magis labe laborabat.

**Quid post
Carolum.** XI. Post Carolum Populus aliquamdiu sine Capite imperat sub nomine quod sumperat Comitorum Generalium, donec is quem ducem armo-

runt